

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 484

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 iulie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
124.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență.....	2		
478.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență	3		
★				
126.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	3		
480.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	4		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
	Decizia nr. 402 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 243 alin. (3), (4), (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	4-7		
			Decizia nr. 405 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 ¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor	7-9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
		702.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 22/2010 privind organizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Culte	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		4.478/1.783.	— Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar, și al ministrului muncii, familiei și protecției sociale pentru modificarea Procedurii de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării și al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 4.543/468/2004	10-14
		4.616.	— Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar, privind aprobarea Metodologiei de monitorizare specială a instituțiilor de învățământ superior persoane juridice de drept privat și de utilitate publică, înființate prin Legea nr. 58/2012 privind înființarea Universității „Sapientia” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, și Legea nr. 59/2012 privind înființarea Universității Agora din municipiul Oradea, județul Bihor	15-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 7 din 26 ianuarie 2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 274/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 31 ianuarie 2011, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul unic punctul 5, alineatul (1) al articolului 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Zonele în care se înființează centre de permanență sunt stabilite de direcțiile de sănătate publică, cu acordul prealabil al consiliilor locale.”

2. La articolul unic punctul 6, litera d) a alineatului (1) al articolului 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) avizarea programării lunare a medicilor care participă la asigurarea continuității asistenței medicale primare în cadrul centrelor de permanență, stabilite de către medicul coordonator al centrului, până la data de 25 a lunii curente pentru luna următoare.”

3. La articolul unic punctul 7, după litera d) a alineatului (1) al articolului 6 se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) asigurarea pazei centrelor de permanență.”

4. La articolul unic punctul 8, alineatul (2) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Medicii prevăzuți la alin. (1), care își desfășoară activitatea în localitățile arondate teritorial la centrele de permanență, aflați în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, asigură continuitatea asistenței medicale primare prin centrele de permanență, în condițiile prezentei legi.”

5. La articolul unic punctul 9, alineatul (7) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În situația în care nu pot să participe la asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență, în condițiile prezentei legi, sau nu pot respecta

programarea avizată de către direcțiile de sănătate publică ori direcțiile medicale din structura ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, după caz, medicii asigură înlocuirea lor de către un alt medic, cu informarea, în scris, a direcțiilor de sănătate publică sau a direcțiilor medicale din structura ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, după caz.”

6. La articolul unic punctul 11, alineatele (1) și (2) ale articolului 10 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Transportul cazurilor de urgență ale centrelor de permanență este asigurat, după caz, de ambulanțele celei mai apropiate substații a serviciului județean de ambulanță sau a Serviciului de ambulanță București-Ilfov al municipiului București și al județului Ilfov, respectiv de serviciile de ambulanță organizate de ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie care au înființate centre de permanență.

(2) Pe lângă centrele de permanență care asigură asistență medicală pentru cel puțin 10 localități, se înființează o substație de ambulanță sau SMURD.”

7. La articolul unic punctul 13, alineatul (1) al articolului 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) În situația în care nu există spațiu disponibil, până la asigurarea spațiilor de către autoritățile locale pentru organizarea unui centru de permanență independent, rezolvarea situațiilor de urgență în afara programului de activitate poate fi asigurată prin rotație, de către medicii de familie asociați în acest scop, la sediul fiecărui cabinet medical.”

8. La articolul unic punctul 14, alineatul (1) al articolului 14¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14¹. — (1) În cazul în care medicii de familie nu respectă prevederile art. 7 alin. (2) și (7), casele de asigurări de sănătate cu care sunt în relație contractuală diminuează lunar, cu 10%, valoarea minimă garantată a punctului per capita, respectiv venitul lunar al medicilor nou-veniți într-o localitate, stabilit în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Legii
nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței
medicale primare prin centrele de permanență**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 12 iulie 2012.
Nr. 478.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 29 din 31 august 2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, adoptată în temeiul art. 1 pct. I.4 din Legea nr. 131/2011 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 2 septembrie 2011, cu următoarea modificare:

— **La articolul I punctul 50, alineatele (1) și (3) ale articolului 113 vor avea următorul cuprins:**

„(1) Certificatul de atestare fiscală se emite de organul fiscal competent al autorității administrației publice locale, la

solicitarea contribuabilului sau a notarului, respectiv a împuternicitului acestuia, conform delegării date de către contribuabil.

.....
(3) Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data solicitării și poate fi utilizat de contribuabil pe toată perioada lunii în care se emite. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil, în original sau în copie legalizată, oricărui solicitant.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

București, 12 iulie 2012.
Nr. 126.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea
și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003
privind Codul de procedură fiscală**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 12 iulie 2012.

Nr. 480.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 402

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 243 alin. (3), (4), (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (3), (4), (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Federația Sindicatelor Libere și Independente Petrom în Dosarul nr. 3.937/104/2010 al Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 392D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că susținerile referitoare la neconstituționalitatea extrinsecă a ordonanței de urgență sunt neîntemeiate. Prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență s-a urmărit realizarea unui mecanism eficient, rapid, care să sprijine în mod real reorganizarea societăților comerciale. Astfel, necesitatea identificării acestui mecanism reprezintă o împrejurare ce se circumscrie existenței unei situații extraordinare care să determine adoptarea unei ordonanțe de urgență. În ceea ce privește critica intrinsecă formulată de autorul excepției, arată că nici aceasta nu poate fi primită. Astfel, dispozițiile art. 5 din Legea nr. 67/2006 prevăd că drepturile salariale ce trebuie respectate de societatea care participă la fuziune se transferă de drept persoanei juridice care rezultă. În ceea ce privește inexistența avizelor emise de către Consiliul Legislativ și Consiliul Economic și Social și, implicit, încălcarea prevederilor constituționale ale art. 141, arată că nici această critică nu este întemeiată. Astfel, în ceea ce privește avizul Consiliului Legislativ, arată că acesta a fost solicitat și emis, iar în ceea ce privește avizul Consiliului Economic și Social, arată

că solicitarea acestuia nu era necesară în cazul ordonanței de urgență criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.937/104/2010, **Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (3), (4), (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Federația Sindicatelor Libere și Independente Petrom într-o cauză ce are ca obiect o opoziție împotriva proiectului de fuziune prin absorbție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată următoarele:

I. În sensul principiului constituțional instituit de art. 21 referitor la accesul liber la justiție, se înscrie posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct și nemijlocit instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Prin eliminarea posibilității persoanelor care dețin creanțe de natura drepturilor salariale de a face opoziție împotriva proiectului de fuziune se îngreșește accesul liber la justiție al acestora. Deși dispozițiile criticate prevăd că aceste creanțe sunt protejate de Legea nr. 67/2006, aceasta face, de fapt, referire doar la dreptul de informare a salariaților cu privire la fuziune și nicidecum nu prevede o cale de promovare în justiție a unei acțiuni împotriva proiectului de fuziune.

Astfel, prin afectarea dreptului la acces liber la justiție, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 încalcă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (6) care dispun că acestea nu pot afecta drepturile și libertățile prevăzute de Constituție.

Totodată, dispozițiile de lege criticate, prin aceea că prevăd soluțiile pe care judecătorul urmează să le pronunțe, sunt neconstituționale, încălcând dreptul la un proces echitabil.

II. În ceea ce privește modificarea prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 a dispozițiilor art. 243 din Legea nr. 31/1990, se arată că aceasta contravine prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție.

De asemenea, dispozițiile criticate contravin și prevederilor art. 79 și art. 141 din Constituție, deoarece acestea au fost adoptate fără a se obține avizul Consiliului Economic și Social și al Consiliului Legislativ.

Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Legea nr. 31/1990, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010, oferă mijloace procedurale în vederea realizării creanțelor de natura drepturilor salariale derivând din contractele individuale de muncă sau contractele colective de muncă aplicabile, această protecție realizându-se potrivit dispozițiilor Legii nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile art. 243 din Legea nr. 31/1990 reglementează cadrul legal necesar protecției intereselor creditorilor societăților comerciale care iau parte la fuziune sau divizare, fără a încălca liberul acces la justiție. Titularii creanțelor de natura drepturilor salariale derivând din contracte individuale de muncă sau contracte

colective de muncă se bucură de protecția drepturilor salariaților prevăzută de Legea nr. 67/2006. În final, se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 nu contravine nici prevederilor constituționale ale art. 79, art. 141 și art. 115.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși instanța de judecată a sesizat instanța de contencios constituțional cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (3), (4), (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, din motivarea acesteia rezultă că autorul critică dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2010 în ansamblul său, precum și art. 1 pct. 4 din ordonanță, prin care se modifică art. 243 din Legea nr. 31/1990. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 4 octombrie 2010, și aprobată prin Legea nr. 34/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2011.

Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 243 alin. (3), (4), (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

Dispozițiile art. 243, astfel cum acestea au fost modificate, au următorul conținut: „(1) *Creditorii societăților care iau parte la fuziune sau la divizare au dreptul la o protecție adecvată a intereselor lor. Orice astfel de creditor care deține o creanță certă, lichidă și anterioară datei publicării proiectului de fuziune sau de divizare, nescadentă la data publicării și care urmărește împiedicarea producerii unui prejudiciu prin fuziune/divizare, poate face opoziție în vederea garantării satisfacerii creanței sale, în condițiile prezentului articol.*

(2) *Opoziția se face în termen de 30 de zile de la data publicării proiectului de fuziune sau de divizare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. Ea se depune la oficiul registrului comerțului, care, în termen de 3 zile de la data depunerii, o va menționa în registru și o va înainta instanței judecătorești competente. Hotărârea pronunțată asupra opoziției este supusă numai recursului.*

(3) *Formularea unei opoziții în temeiul alin. (1) nu are ca efect suspendarea executării fuziunii sau divizării și nu împiedică realizarea fuziunii sau divizării.*

(4) *În cazul în care, din examinarea situației financiare și operațional-comerciale a societății debitoare/societății succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare, rezultă că nu este necesară acordarea de garanții adecvate ori, după caz, de noi garanții sau societatea debitoare ori, după caz, societatea succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare a făcut dovada plății datoriiilor sau părțile au încheiat un acord pentru plata datoriiilor ori există deja garanții sau privilegii adecvate pentru satisfacerea creanței, instanța respinge opoziția. De asemenea, instanța respinge opoziția și în cazul în care este refuzată de către creditor constituirea, în termenul stabilit de instanță prin încheiere, a garanțiilor oferite potrivit alin. (5).*

(5) *Dacă societatea debitoare sau, după caz, societatea succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare a făcut în cursul procesului o ofertă pentru constituirea unor garanții sau privilegii apreciate de instanță ca fiind necesare și adecvate pentru satisfacerea creanței creditorului, instanța va pronunța o încheiere prin care va acorda părților un termen pentru constituirea acelor garanții. Încheierea pronunțată de instanță este supusă recursului odată cu fondul.*

(6) *Dacă societatea debitoare sau, după caz, societatea succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare nu oferă garanții ori privilegii adecvate pentru satisfacerea creanței sau, chiar dacă oferă garanții ori privilegii, nu le constituie, din cauze ce îi sunt imputabile, în termenul stabilit de instanță prin încheiere, potrivit alin. (5), instanța admite opoziția și obligă societatea debitoare sau, după caz, societatea succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare la plata creanței de îndată ori într-un anumit termen stabilit în funcție de valoarea creanței și de pasivul societății debitoare sau, după caz, al societății succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare. Hotărârea de admitere a opoziției este executorie. [...]*

(8) *Creditorii societăților participante la divizare sau fuziune care îndeplinesc condițiile pentru a face opoziție potrivit alin. (1) pot formula o cerere de opoziție în temeiul art. 61 alin. (1) împotriva hotărârii organului statutar al societății privitoare la modificările actului constitutiv numai dacă acestea privesc alte modificări decât cele care decurg din sau în legătură cu procesul de divizare sau fuziune.*

(9) *Dispozițiile prezentului articol nu se aplică creanțelor de natura drepturilor salariale derivând din contractele individuale de muncă sau contractele colective de muncă aplicabile, care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), a căror protecție se realizează potrivit dispozițiilor Legii nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariale în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora, precum și potrivit altor legi aplicabile.*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 79 referitor la Consiliul Legislativ, art. 115 referitor la delegarea legislativă și art. 141 referitor la Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a statuat că situațiile extraordinare, la care se referă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4), exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată” (Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005). Curtea a mai arătat, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.

Cu privire la criteriul obiectiv necesar pentru aprecierea situației extraordinare, Curtea a reținut, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 255 din 11 mai 2005, că „invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate (...). Întrucât însă asemenea factori nu sunt cuantificabili, afirmarea existenței situației extraordinare, în temeiul lor sau prin convertirea lor într-o asemenea situație, conferă acesteia un caracter arbitrar, de natură să creeze

dificultăți insurmontabile în legitimarea delegării legislative. S-ar ajunge, astfel, ca un criteriu de constituționalitate — *situația extraordinară* —, a cărui respectare este prin definiție supusă controlului Curții, să fie, practic, sustras unui atare control, ceea ce ar fi inadmisibil”.

Raportat la cauza de față, Curtea observă că Guvernul a motivat urgența ca fiind determinată de:

— nevoia stringentă de redresare economică în condițiile crizei economice mondiale, resimțită în mod drastic și la nivelul economiei naționale;

— procesele de reorganizare corporativă, precum fuziunea sau divizarea, presupun parcurgerea unor etape specifice, conform prevederilor în vigoare ale Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reclamă respectarea unui calendar de timp apreciabil;

— actualmente, durata operațiunilor de reorganizare a societăților comerciale prin fuziune internă și transfrontalieră sau divizare este considerabilă, întârzierile fiind generate, în special, de efectul suspensiv de drept al opoziției;

— o procedură prelungită în timp limitează interesul investitorilor de a face uz de aceste mecanisme importante de reorganizare a societăților comerciale, care, în foarte multe cazuri, pot revitaliza nu numai societățile implicate în fuziune sau divizare, ci un întreg circuit comercial în care acestea sunt angrenate;

— gradul ridicat de încărcare a instanțelor judecătorești, ce determină soluționarea litigiilor aflate pe rolul acestora, inclusiv a opozițiilor introduse în cadrul proceselor de fuziune sau divizare, într-un interval de timp mult prea mare față de cel optim, care ar fi consonant cu principiul judecării cu celeritate a proceselor comerciale;

— salvagardarea deciziilor economice de reorganizare luate la nivelul societăților comerciale, cu respectarea în același timp a dreptului la o protecție adecvată a intereselor creditorilor societăților comerciale supuse proceselor de fuziune sau divizare.

Având în vedere jurisprudența sa cu privire la art. 115 alin. (4) din Constituție, precum și motivele invocate de Guvern, Curtea constată că există o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului. Pentru aceste motive, se constată că reglementarea criticată îndeplinește exigențele urgenței prevăzute în art. 115 alin. (4) din Constituție.

În ceea ce privește critica potrivit căreia ordonanța este neconstituțională, încălcând prevederile art. 79 din Constituție, deoarece nu are avizul Consiliului Legislativ, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi reținută. Astfel, prin Adresa nr. 1.118 din 9 septembrie 2010, Consiliul Legislativ a emis Avizul favorabil referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 141 din Constituție, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 nu conține dispoziții care pot fi încadrate în domeniile de competență ale Consiliului Economic și Social astfel cum acestea erau prevăzute de art. 5 din Legea nr. 109/1997. Totodată, Curtea observă că, potrivit art. 141 din Constituție, „*Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare*”, iar potrivit art. 21 din Legea nr. 109/1997, „*Consiliul Economic și Social este consultat obligatoriu de către inițiatorii proiectelor de acte normative și ai proiectelor de programe și strategii nematerializate în proiecte de acte normative, din domeniul său de competență. [...]*”. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că în ceea ce privește proiectul ordonanței de urgență criticate nu era necesară solicitarea

avizului Consiliului Economic și Social. Așa fiind, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 contravine prevederilor art. 141 din Legea fundamentală.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (3), (4), (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 31/1990, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2010 oferă mijloace procedurale în vederea realizării creanțelor de natura drepturilor salariale derivând din contractele individuale de muncă sau contractele colective de muncă aplicabile, această protecție realizându-se potrivit dispozițiilor Legii nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al

unor părți ale acestora. Dispozițiile art. 5 din Legea nr. 67/2006 prevăd imperativ că drepturile și obligațiile cedentului, care decurg din contractele individuale de muncă și din contractul colectiv de muncă aplicabil, existente la data transferului, vor fi transferate integral cesionarului, acesta având și obligația de a respecta prevederile contractului colectiv de muncă aplicabil. Astfel, noua persoană juridică este obligată la prestarea tuturor drepturilor de natură salarială sau de altă natură pe care salariații le aveau anterior momentului fuziunii.

Așa fiind, Curtea constată că nici excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (3), (4), (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 31/1990 nu este întemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 243 alin. (3), (4), (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Federația Sindicatelor Libere și Independente Petrom în Dosarul nr. 3.937/104/2010 al Tribunalului Olt – Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 405

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Dan Iordache, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Arată că dispozițiile de lege criticate îngădesc liberul acces la justiție, deoarece instanța se pronunță doar asupra legalității fără a se pronunța și asupra oportunității actelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate în măsura în care dispozițiile de lege criticate exclud de la controlul de oportunitate deciziile Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor prin care a fost constatată și sancționată o contravenție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 4 martie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.976/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a**

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, excepție ridicată de Harrocks Ian Valentine în Dosarul nr. 2.976/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 436D/2011.

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, excepție ridicată de Harrocks Ian Valentine.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că excluderea din sfera de jurisdicție a instanței de judecată a aspectelor de temeinicie a deciziilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor contravine principiului deplinei competențe a instanței, și pe cale de consecință, dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție. În continuare, face referire la Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele *Anghel Anghelov împotriva Bulgariei*, *Markovic și alții împotriva Italiei* și *Kilian împotriva Republicii Cehe*.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca urmare a Adresei Curții Constituționale înregistrate cu nr. 2.372 din 28 martie 2012, și-a exprimat opinia referitor la excepția de neconstituționalitate. Astfel, apreciază că dispozițiile de lege criticate încalcă accesul liber la justiție, ce presupune o jurisdicție deplină a judecătorului în sensul judecării cauzei sub toate aspectele, de vreme ce judecătorul nu poate examina aspectele de temeinicie a deciziilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate au fost adoptate de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) din Constituție. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 42¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, cu următorul conținut:

„(1) *Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.*

(2) *În cazul contestării în instanță a actelor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitor la accesul liber la justiție și art. 125 referitor la statutul judecătorilor. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia își argumentează critica din perspectiva unor pretinse insuficiențe legislative, apreciind că dispozițiile de lege criticate contravin normelor constituționale invocate, pentru faptul că nu prevăd posibilitatea instanței de judecată de a se pronunța asupra oportunității actelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, iar, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Totodată, Curtea constată că autorul excepției a formulat în fața instanței de judecată plângere împotriva Deciziei Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor prin care a fost sancționat contravențional potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (2) lit. a), d) și l) și alin. (3) din Legea nr. 32/2000. În continuare, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate se referă la actele emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în exercitarea atribuțiilor sale astfel cum sunt prevăzute de dispozițiile art. 5 din Legea nr. 32/2000, iar nu la Deciziile Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor prin care a fost constatată și sancționată o contravenție.

Astfel, instanța are posibilitatea, inclusiv în speța de față, de a se pronunța asupra legalității și temeiniciei deciziilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor prin care s-a constatat și sancționat săvârșirea unei contravenții.

Prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, Curtea a reținut că legislația contravențională din România, similară celei germane, intră sub prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenindu-i instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, excepție ridicată de Harrocks Ian Valentine în Dosarul nr. 2.976/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 22/2010 privind organizarea
și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Culte**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 22/2010 privind organizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Culte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 11 ianuarie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 10, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 10. — (1) Numărul maxim de posturi aprobat pentru Secretariatul de Stat pentru Culte este de 37 și se asigură în limita numărului maxim de posturi prevăzut în nota de la pct. I

«Organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice finanțate integral din bugetul de stat» din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, cu modificările și completările ulterioare.»

2. **La anexa „Structura organizatorică a Secretariatului de Stat pentru Culte”, sintagma „Numărul maxim de posturi: 33” va avea următorul cuprins: „Numărul maxim de posturi: 37”.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Ministrul culturii și patrimoniului național,

Puiu Hașotti

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mariana Câmpeanu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 11 iulie 2012.

Nr. 702.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII,
TINERETULUI ȘI SPORTULUI
Nr. 4.478 din 14 iunie 2012

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 1.783 din 29 iunie 2012

ORDIN

pentru modificarea Procedurii de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării și al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 4.543/468/2004

În temeiul art. 340 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, al art. 32 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 37 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 522/2003, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 556/2011 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Calificări,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar, și ministrul muncii, familiei și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. I. — Procedura de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării și al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 4.543/468/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 5 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Autoritatea Națională pentru Calificări coordonează la nivel național activitatea de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale.”

2. La articolul 3, litera n) va avea următorul cuprins:

„n) *evaluatorul de competențe profesionale* este un specialist cu experiență recentă de muncă și/sau de coordonare în ocupațiile/calificările pentru care este desemnat de centrul de evaluare să efectueze evaluări și care este certificat de către Autoritatea Națională pentru Calificări, pe baza standardului ocupațional «evaluator de competențe profesionale».”

3. La articolul 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Autorizarea centrelor de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, denumite în continuare *centre*, se realizează de către Autoritatea Națională pentru Calificări.”

4. La articolul 10 alineatul (4), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) prin evaluare de către Autoritatea Națională pentru Calificări.”

5. La articolul 11, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Autoritatea Națională pentru Calificări acordă, la cerere, asistență metodologică pentru parcurgerea etapelor în vederea autorizării.”

6. La articolul 12, literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) solicitarea verificării îndeplinirii criteriilor de evaluare Autorității Naționale pentru Calificări;

b) verificarea autenticității informațiilor cuprinse în dosarul de autoevaluare întocmit de centru, de către un verificator extern

nominalizat de Autoritatea Națională pentru Calificări, conform prevederilor art. 32 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la solicitarea verificării;”.

7. La articolul 13, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Centrul nemulțumit de nivelul de performanță stabilit de specialistul Autorității Naționale pentru Calificări are dreptul de a contesta raportul de evaluare în termen de 5 zile de la comunicare.

(2) Autoritatea Națională pentru Calificări nominalizează un alt verificator extern, care întocmește un alt raport de evaluare, în termen de 30 de zile de la depunerea contestației.”

8. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) După analizarea dosarului de autorizare Autoritatea Națională pentru Calificări decide autorizarea centrului pentru o perioadă corespunzătoare nivelului de performanță stabilit în raportul de evaluare.

(2) Autoritatea Națională pentru Calificări soluționează cererea de autorizare prin acordarea sau neacordarea autorizației de funcționare.”

9. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — În termen de 5 zile de la data luării deciziei, Autoritatea Națională pentru Calificări comunică în scris solicitantului decizia luată.”

10. La articolul 17, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Autorizația de funcționare se eliberează de către Autoritatea Națională pentru Calificări reprezentantului legal al centrului, în cel mult 30 de zile de la data comunicării deciziei de autorizare.

(2) Autoritatea Națională pentru Calificări completează autorizația de funcționare și o înregistrează în Registrul de evidență a autorizațiilor de funcționare ale centrelor de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale.”

11. La articolul 17, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul pierderii, sustragerii sau deteriorării autorizației de funcționare, centrul poate solicita eliberarea unui duplicat al autorizației în condițiile prevăzute de instrucțiunile emise de Autoritatea Națională pentru Calificări.”

12. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Centrele transmit trimestrial Autorității Naționale pentru Calificări rapoarte care conțin informații cu privire la ocupațiile/calificările pentru care s-au făcut evaluări, numărul de evaluări efectuate, numărul de certificate eliberate, contestațiile și modul de rezolvare a acestora.

(2) Autoritatea Națională pentru Calificări, prin specialiștii proprii, controlează prin sondaj activitatea centrelor autorizate.”

13. La articolul 23, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) În acest interval, după remedierea neregularităților constatate, centrul solicită Autorității Naționale pentru Calificări o nouă evaluare a activității sale.

(3) Dacă în termen de 60 de zile centrul nu face dovada că îndeplinește toate criteriile de evaluare, Autoritatea Națională pentru Calificări decide retragerea autorizației de funcționare.”

14. La articolul 34, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Autoritatea Națională pentru Calificări tipărește și gestionează certificatele de competențe profesionale.”

15. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Autoritatea Națională pentru Calificări eliberează centrelor, contra cost, pe bază de proces-verbal de predare-pirimire, formularele de certificate de competențe profesionale solicitate.”

Ministrul educației, cercetării, tineretului
și sportului, interimar,
Liviu Marian Pop

16. La articolul 41, alineatele (1) și (4) vor avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Dispariția unor formulare de certificate de competențe profesionale este anunțată imediat de către centru Autorității Naționale pentru Calificări.

(4) Seria și numărul certificatelor de competențe profesionale anulate în conformitate cu prevederile alin. (1) și (3) sunt comunicate Autorității Naționale pentru Calificări.”

17. La articolul 43, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul în care un centru autorizat și-a încetat activitatea, cererea de eliberare a duplicatului se adresează Autorității Naționale pentru Calificări, care completează și eliberează duplicatul, cu respectarea regulilor cuprinse în alineatele precedente. În acest caz, se aplică ștampila Autorității Naționale pentru Calificări și semnătura directorului general al acesteia.”

18. La articolul 46, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) Taxele de autorizare se virează de către persoanele juridice în contul Autorității Naționale pentru Calificări.”

19. Articolul 46¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 46¹. — Costul formularelor de certificate de competențe profesionale se virează în contul Autorității Naționale pentru Calificări și se constituie venituri la bugetul de stat.”

20. Articolul 47 va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — În cazul încetării activității autorizate, centrul este obligat să predea Autorității Naționale pentru Calificări, pe bază de proces-verbal, toate documentele prevăzute la art. 37, arhiva și certificatele de competențe profesionale rămase necompletate.”

21. Anexele nr. 3, 4 și 7 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1, 2 și 3, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mariana Câmpeanu

*ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 3 la procedură)*

Către: Autoritatea Națională pentru Calificări

Cerere de autorizare

Instituția (denumirea completă și abreviată), cu sediul în localitatea....., strada nr., cod poștal, sectorul/județul, cod unic de înregistrare/cod fiscal, cont, deschis la, reprezentată prin, având funcția de, solicită autorizarea unui centru de evaluare și certificare a competențelor profesionale pentru următoarele ocupații/calificări:

Semnătura reprezentantului legal

L.S.

ROMÂNIA**AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU CALIFICĂRI*****AUTORIZAȚIE DE FUNCȚIONARE***

Seria Nr. din data de
acordată în baza Ordonanței Guvernului nr. 129/2000, republicată,
cu modificările și completările ulterioare

CENTRUL DE EVALUARE ȘI CERTIFICARE

din cadrul:
(numele instituției)

cu sediul în.....
(adresa instituției)

este autorizat pentru evaluarea și certificarea competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, pentru următoarea ocupație/calificare:.....

Eliberată la data de

Valabilă până la data de

Director general ANC,

L.S.

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

**AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU CALIFICĂRI
STANDARD OCUPAȚIONAL/ STANDARD DE PREGĂTIRE PROFESIONALĂ Nr.....**

Ocupația/calificarea.....

Nr. crt.	Unitatea de competență	Data evaluării	Cod și semnătură evaluator
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			

**ANC
STANDARD OCUPAȚIONAL/ STANDARD DE PREGĂTIRE
PROFESIONALĂ Nr.....**

Ocupația/calificarea.....

Nr. crt.	Unitatea de competență	Data evaluării	Cod evaluator
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind aprobarea Metodologiei de monitorizare specială a instituțiilor de învățământ superior persoane juridice de drept privat și de utilitate publică, înființate prin Legea nr. 58/2012 privind înființarea Universității „Sapientia” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, și Legea nr. 59/2012 privind înființarea Universității Agora din municipiul Oradea, județul Bihor**

Având în vedere prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu prevederile art. 7 din Legea nr. 58/2012 privind înființarea Universității „Sapientia” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj,

în conformitate cu prevederile art. 7 din Legea nr. 59/2012 privind înființarea Universității Agora din municipiul Oradea, județul Bihor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar, emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă Metodologia de monitorizare specială a instituțiilor de învățământ superior persoane juridice de drept privat și de utilitate publică, înființate prin Legea nr. 58/2012 privind înființarea Universității „Sapientia” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, și Legea nr. 59/2012 privind înființarea Universității Agora din municipiul Oradea, județul Bihor, denumită în continuare *metodologie*, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Metodologia se aplică Universității „Sapientia” din Cluj-Napoca, înființată prin Legea nr. 58/2012, și Universității Agora din Oradea, înființată prin Legea nr. 59/2012, instituții de

învățământ superior care fac parte din sistemul național de învățământ.

Art. 2. — Direcția generală învățământ superior și, după caz, alte direcții generale de specialitate din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, precum și instituțiile de învățământ superior de stat menționate în metodologie și instituțiile de învățământ superior prevăzute la art. 1 alin. (2) vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar,

Liviu Marian Pop

București, 28 iunie 2012.

Nr. 4.616.

ANEXĂ

METODOLOGIE**de monitorizare specială a instituțiilor de învățământ superior persoane juridice de drept privat și de utilitate publică, înființate prin Legea nr. 58/2012 privind înființarea Universității „Sapientia” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, și Legea nr. 59/2012 privind înființarea Universității Agora din municipiul Oradea, județul Bihor**

Art. 1. — Universitatea „Sapientia” din Cluj-Napoca, înființată prin Legea nr. 58/2012, și Universitatea Agora din Oradea, înființată prin Legea nr. 59/2012, care fac parte din sistemul național de învățământ, sunt monitorizate special pe o perioadă de 3 ani, începând cu data intrării în vigoare a prezentei metodologii.

Art. 2. — (1) Monitorizarea specială vizează întregul spectru de activități specifice procesului instructiv-educativ, de cercetare științifică, de management academic, financiar și administrativ.

(2) Monitorizarea specială se referă la activitatea de îndrumare și control a capacității instituționale, în vederea asigurării menținerii nivelului standardelor de calitate ale procesului de învățământ și de cercetare științifică cel puțin la valorile existente în momentul acreditării universității.

(3) Îndrumarea și controlul activității se realizează de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (*MECTS*) care, prin structurile sale de specialitate, comunică permanent cu instituțiile prevăzute la art. 1.

Art. 3. — (1) Instituțiile aflate în perioada de monitorizare specială pot organiza examenele de finalizare a studiilor pentru propriii absolvenți ai programelor de studii/specializărilor acreditate, precum și pentru propriii absolvenți ai programelor de studii/specializărilor autorizate să funcționeze provizoriu, care fac parte din același domeniu de licență cu programele de studii/specializările proprii acreditate.

(2) La examenele de finalizare a studiilor pot fi înscriși, în condițiile legii, și absolvenții specializărilor proprii, autorizate să funcționeze provizoriu, înscrise în hotărâri de Guvern, din promoțiile anterioare promoției curente, care nu s-au prezentat sau nu au promovat acest examen.

(3) Comisiile pentru examenele de finalizare a studiilor universitare sunt alcătuite, în funcție de numărul de candidați înscriși, din 5—13 membri, cu funcțiile didactice de lector universitar doctor, conferențiar universitar și profesor universitar. Secretarul comisiei poate fi și asistent universitar.

(4) Din numărul total de membri ai fiecărei comisii, cel puțin două treimi trebuie să fie profesori universitari și conferențieri

universitari din universități de stat acreditate, desemnați de senatul universității, la cererea scrisă a instituției aflate în perioada de monitorizare specială, cadre didactice titulare cu activități didactice la specializări acreditate, identice sau din același domeniu de licență cu specializarea pentru ai cărei absolvenți se organizează examenul de finalizare a studiilor.

(5) Prevederile prezentei metodologii se completează cu toate reglementările referitoare la organizarea și desfășurarea examenelor de finalizare a studiilor prevăzute în ordinul în vigoare al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind cadrul general de organizare a examenelor de finalizare a studiilor în învățământul superior, a metodologiilor proprii și a recomandărilor Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior.

Art. 4. — (1) În perioada de monitorizare specială, instituțiile prevăzute la art. 1 nu pot organiza examene de selecție sau de finalizare a studiilor, potrivit prevederilor Legii nr. 60/2000 privind dreptul absolvenților învățământului superior particular de a susține examenul de finalizare a studiilor la instituții de învățământ superior de stat acreditate sau pentru absolvenții altor instituții de învățământ superior, potrivit ordinelor în vigoare ale ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind cadrul general de organizare și desfășurare a examenelor de finalizare a studiilor în învățământul superior.

(2) Universitățile aflate în perioada de monitorizare specială nu pot organiza școli doctorale sau alte activități de organizare a doctoratului.

Art. 5. — (1) În perioada de monitorizare specială, MECTS organizează cel puțin o acțiune de îndrumare și control pe an la fiecare din universitățile specificate la art. 1.

(2) Structura și componența nominală a comisiei de control, precum și conținutul tematicii de îndrumare și control se stabilesc prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, în concordanță cu obiectivele monitorizării prevăzute la art. 2 alin. (1) și (2).

(3) Raportul cu rezultatele controlului se înaintează ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(4) Dacă la controlul efectuat se constată abateri de la legislația în vigoare sau o degradare a procesului de învățământ și cercetare, astfel încât nu mai sunt îndeplinite standardele minime de acreditare, MECTS va iniția procedura legislativă de retragere a acreditării pentru specializarea/programul de studii în cauză sau pentru instituția respectivă de învățământ superior.

Art. 6. — Universitățile acreditate, aflate în perioada de monitorizare specială, menționate la art. 1 (care nu au rector confirmat de MECTS), vor proceda la organizarea alegerii organelor de conducere academică, la toate nivelurile, până la data de 31 decembrie 2012. Alegerile se vor organiza cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 598478